

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 czerwca 2023 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia] – Eco Advocacy CLG/An Bord Pleanála

(Sprawa C-721/21 ⁽¹⁾, Eco Advocacy)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Specjalne obszary ochrony – Artykuł 6 ust. 3 – Wstępna kontrola planu lub przedsięwzięcia mająca na celu ustalenie, czy konieczne jest dokonanie odpowiedniej oceny skutków tego planu lub przedsięwzięcia dla specjalnego obszaru ochrony – Uzasadnienie – Środki, które mogą zostać uwzględnione – Projekt budowy lokali mieszkalnych – Autonomia proceduralna – Zasady równoważności i skuteczności – Przepisy proceduralne, zgodnie z którymi przedmiot sporu jest określony przez zarzuty podniesione w chwili wniesienia skargi]

(2023/C 271/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eco Advocacy CLG

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála

przy udziale: Keegan Land Holdings, An Taisce – The National Trust for Ireland, ClientEarth AISBL

Sentencja

1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, zgodnie z którym, po pierwsze, wniosek o przeprowadzenie kontroli sądowej w świetle zarówno prawa krajowego, jak i przepisów prawa Unii, takich jak art. 4 ust. 2–5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko i załącznik III do tej dyrektywy lub art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, powinien opierać się na przedstawieniu żądań i zarzutów, na których bazują owe żądania, określać dokładnie każdy z tych zarzutów i wskazywać w odniesieniu do każdego zarzutu okoliczności faktyczne lub dowody powołane na jego poparcie, a po drugie, skarżący nie może podczas rozprawy podnosić zarzutów ani formułować żądań innych niż te zawarte w owym przedstawieniu.

2) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 92/43

należy interpretować w ten sposób, że:

o ile – w przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego postanawia udzielić pozwolenia na plan lub przedsięwzięcie mogące oddziaływać na teren chroniony w świetle tej dyrektywy, nie wymagając przeprowadzenia odpowiedniej oceny w rozumieniu tego przepisu – ów organ nie ma obowiązku ustosunkowania się w uzasadnieniu swej decyzji do wszystkich kwestii prawnych i faktycznych podniesionych w toku postępowania administracyjnego, o tyle powinien on wskazać dostatecznie powody, które pozwoliły mu przed udzieleniem takiego pozwolenia na nabycie pewności, pomimo przeciwnych opinii i wyrażonych w nich ewentualnie rozsądnych wątpliwości, że wykluczona jest wszelka rozsądna wątpliwość o charakterze naukowym co do możliwości oddziaływania przez to przedsięwzięcie na ów teren w istotny sposób.

3) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 92/43

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia, czy konieczne jest przeprowadzenie odpowiedniej oceny skutków planu lub przedsięwzięcia dla danego terenu, można uwzględnić cechy tego planu lub przedsięwzięcia, które wiążą się z usunięciem zanieczyszczeń i które mogą zatem skutkować ograniczeniem negatywnego wpływu rzeczonoego planu lub przedsięwzięcia na ów teren, jeżeli cechy te włączono do tego planu lub przedsięwzięcia jako cechy standardowe nieodłącznie związane z takim planem lub przedsięwzięciem, niezależnie od jakiegokolwiek oddziaływania na ten teren.

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 11.4.2022.